

DISCURS DEL NOU PRESIDENT DEL ROTARY CLUB PEL CURS
2009-10, Sr. JOSEP PUY i JUANICO:

A meitats de febrer de 2008, en Sebastià Codina em trucava a la feina i em proposava/oferia la possibilitat de ser president del Rotary Club de Terrassa pel curs 2009-2010.el XVIIè president d'aquesta entitat.

Confesso que em vaig quedar prou desorientat. No sabia que dir. A més a casa passàvem per una situació prou complicada, com alguns de vosaltres sabeu, sortosament superada gràcies a Déu. Per tant : desconcert i confusió.

El trasbals inicial va donar pas a una resposta afirmativa i reconec que amb el pas dels dies ,aquell oferiment em feia prou il.lusió. El suport de la Mercè, mer`ce moltes gràcies, i de les meves filles també fou important. Il.lusionat , doncs, endavant. Si ja se que us pot sorprendre aquesta satisfacció però la sinceritat és la meva virtut o qui sap si el meu defecte i així ho haig de manifestar.

La il.lusió de ser president no amagava el respecte que aquella proposta em plantejava. El mateix respecte que sempre he tingut per aquesta entitat o el que he tingut pels setze presidents que m'han precedit i vers els quals sempre he estat a la seva disposició.

Aquest darrer curs (2008-09) ha estat – com a president electe – una espècie de rodatge i posta a punt. He viscut molt directament la dinàmica del club i també els seus problemes i adversitats. Aquestes, bàsicament, no són altra cosa quan un soci ens ha comunicat que ens deixava i això ha sovintejat més del que era desitjable. M'agradaria contagiar-vos d'aquesta preocupació. Per la senzilla raó de que en el seu moment tots vàrem aprovar, celebrar i participar el seu ingrés.

He redescobert com algunes persones manlleven hores, moltes hores, del seu preuat temps perquè tot estigui a punt davant una conferència, una sortida o una activitat determinada. Som un grup d'amics, no hi ha dubte, però sense la feina d'uns quants (Sebastià, Angel, Josep Perez, Josep Rifà, Ramon, Santi, Joan...) , les coses no podrien funcionar.

Aquesta presa de contacte també em va portar a prendre la decisió de que la Junta DIRECTIVA pel curs 2009/2010 fos una junta de continuïtat , senzillament per COHERÈNCIA, per AGRAIMENT i per donar fortalesa al club en moments on el vent semblava bufar de cara i amb més intensitat .

Aquesta JUNTA és la que m'ha d'acompanyar i dur a terme tots els projectes i iniciatives per aquest curs rotary (XVIII è) que ara tot just comencem.

------(LECTURA MEMBRES JUNTA)-----

Amb totes aquestes persones i amb l'ajut de tots vosaltres hem de procurar que en el curs 2009/2010:

- els plenaris siguin més concorreguts i reeixits amb gent que ens digui i expliqui coses interessants.
- Que la participació en els fòrums sigui també important , tot escoltant els suggeriments de tots plegats sobre possibles protagonistes/conferenciants.
- Que l'esperit de germanor en les sortides de cap de setmana es mantingui i no perdem de vista el treball i el mèrit de qui les organitza i proposa.
- Que puguem recuperar l'annual sortida 4x4 així com aquell viatge que ja havia esdevingut una tradició i que per diferents circumstàncies enguany no ha estat possible.
- Que el compromís, la solidaritat i la implicació amb la ocmunitat es mantingui amb aquells projectes que de forma individual o amb altres clubs de la zona es puguin dur a terme.

- Que la XIVena. Convocatòria del “Joves per Terrassa” compti amb una important participació i que la resposta de tots nosaltres estigui a l'alçada d'una de les fites més importants del calendari social i filantròpic de la ciutat. El nostre club ha de seguir fent una tasca important en el suport i ajut d'iniciatives que el jovent de la ciutat desenvolupa de forma generosa i solidària.
- Que la iniciativa que en aquest curs hem iniciat amb l'ajut d'altres clubs del vallès (Cerdanyola....) de promoure un Rotaract continuï amb la mateixa empenta i il·lusió. Alguns dels nostres fills hi estan presents i sembla que tenen ganes de fer coses. No oblideu que en els seus integrants hi ha d'haver la llavor del relleu generacional dels que ens trobem reunits aquesta nit.

TOT AIXÒ ES FONAMENTA, ES
BASA:

DOS PILARS I UN REFERENT O MARC.

Els pilars:

- a) seguir treballant per apropar Rotary a la ciutat i que aquest matrimoni que, hores d'ara, gaudeix de molt bona salut continuï amb la millor avinentesa possible.

La complicitat entre el nostre club i Terrassa ha de continuar d'una forma natural i recíproca. La ciutat ha de saber què fem i com respirem i hem de caminar plegats en el terreny de la cultura, l'art, la solidaritat i el civisme. Terrassa ha de comptar amb nosaltres.

SOM PART INDISCUTIBLE DEL TEIXIT
ASSOCIATIU DE LA CIUTAT.

En aquest sentit els plenaris del proper curs, alguns, els que poguem , es

faran sota el lema “TERRASSA AMB NOMS I COGNOMS”

Explicar.....PROJECTE.....

No cal dir que :

INTERNET I EL BLOG DEL CLUB.

HAN FET MOLT PER ACONSEGUIR AQUEST APROPAMENT I DIVULGACIÓ.

TAMBÉ EL DIARI DE TERRASSA ES FA RESSÒ DE FORMA HABITUAL DE LES NOSTRES ACTIVITATS.

LA TELEVISIÓ LOCAL ENS VISITA AMB FREQUÈNCIA DAVANT UN ACTE O RODA DE PREMSA

LA REVISTA ROTÀRIA JA NO ES QUELCOM LLUNYÀ ON NOMÉS HI SORTIEN ELS CLUBS DE DENIA, SALAMANCA O LA COSTA DEL SOL.

I això també té nom i cognoms:

El nostre amic Santi Rius i Casas

Fa temps, sortosament, que hem passat del:

“però això del rotary que és” o quina en porteu de cap “

A veure PERÒ sou maçons o no.?

a frases: “esteu fent molt bona feina”, no pareu, val la pena que continuo així. LA CIUTAT US NECESSITA.

B) SEGON PILAR:

Cuidar la massa social: suturar aquest degoteig de baixes i a la vegada incorporar nous socis.

Acabar amb goteig de baixes . al menys intentar-ho. La gent s'hi ha de trobar bé, ha d'estar contenta d'estar aquí. L'acolliment es fonamental.

Fer l'esforç de trobar, captar, incorporar aquelles persones que poden aportar valors, coneixements, vivències i riquesa personal a tots nosaltres.

Hi ha gent que segur que poden fer feina , ens cal tenir les antenes **EN FUNCIONAMENT**

Em consta que hi ha gent il.lusionada per participar en el nostre projecte.

Compta amb UNA POSSIBLE paradoxa: a veure si els que no hi són estan més il,lusionats i animats que nosaltres?

QUIN ÉS EL MARC que perfila i defineix aquest proper curs i aquests dos grans fonaments:

Permeteu-me un lema quelcom agressiu, poc original i de caire històric:

(gens allunyat del lema rotary pel proper curs)

“combatre l’oblit”

- *ara més que mai es important no oblidar tot el que s’ha fet al llarg d’aquests anys.(des de 1992)*
- *no va ser senzill engegar aquesta història de la mà d’aquells pioners com l’Enric Mata o en Joe Coll. De la mà dels primers presidents: Josep M^a dinarés, Jaume Escamilla, Santi C., Angel Morillas, Joan Paloma, joan Bosch, Josep Puente, Ketty Sellarès, Josep Prat.*

- *Potser no podiem preveure que aquell primer plenari del novembre de 1992 o l'acte de constitució del club de 12 de març de 1993 ens portessin fins aquí. Ni els més optimistes podien imaginar el munt d'activitats, viatges i conferències, actes de tota mena... que han tingut lloc.*
- *Però sobretot ni els més optimistes podien imaginar els immensos lligams d'amistat i germanor que han nascut, crescut i enfortit des de llavors.*

ALGÚ S'ATREVIA A FER UN PRONOSTIC. O ES QUE CAL RECORDAR LES INICIATIVES QUE EN AQUESTA CIUTAT ES FAN I ES DESFAN.

- *També es veritat que pel camí, hem deixat gent, poca o molta segons com es miri però **FIXEU-VOS QUE LA MAJORIA DELS QUE ESTEM AQUÍ FORMEM PART D'AQUELL PRIMER GRUP D'EXPEDICIONARIS** que iniciàvem una aventura si més no imprevisible i ambiciosa.*

I TOT AIXÒ PERQUÈ HO DIC:

- doncs perquè més que mai els fantasmes de la rutina i el cansament poden aixecar el vol i planejar damunt l'entitat. TOTES LES ENTITATS PASSEN EL SARAMPIÓ I L'ESCARLATINA.
-
- Perquè el desencís/desànim suren amb més facilitat en moments de crisi i desconcert com els que estem vivint.
-
- Perquè potser podem oblidar que el club el formem tots i ens cal implicar-nos amb tasques directives , més tard o mes d'hora, si volem que rutlli.

Quan noteu els primers símptomes de desgast, col.lapse, rutina, o dubtes metafísics sobre “si té sentit seguir anant a l'hostal els dimarts el vespre”,

- tibeu de la memòria.
- Recordeu aquest llarg itinerari.
- Feu cas de la història i penseu que TOT AIXÒ HA VALGUT LA PENA I QUE CAL CONTINUAR –NOHO DUBTEU -AMB LA MATEIXA IL.LUSIÓ I OPTIMISME.

Bona nit , bon estiu i moltes gràcies.